

tager, at der er strøget flere Bevillinger paa Landbrugsministeriets Budget. Jeg skal ikke nævne, hvilke det er, det vil jo være kendt, men man maa indrømme, at hvad Foredragsbevillingerne angaar, har Finansudvalget været konsekvent, idet det er oplyst, at alle Bevillinger til Foredrag til de forskellige Erhverv ere strøgne. Det vil derfor vistnok være noget, vi under de forhaandenværende Omstændigheder maa finde os i og sætte vort Haab til, at Landbrugsorganisationerne, jeg tænker her paa Landboforeningerne og Husmandsforeningerne i første Række, maa faa Lov til at beholde de Bevillinger, der ere af afgørende Betydning for deres Arbejde.

I Betænkningens Nr. 64 er omtalt et Samraad angaaende Dyrslæger. Det er jo bekendt og er ogsaa omtalt ved Finanslovens første Behandling, at der gives visse Steder Bevillinger til Dyrslæger. Dette blev kritiseret fra forskellig Side her i Salen, og i al Almindelighed kan jeg være ganske enig i den Kritik. Jeg kan være enig i, at Staten ikke behøver at yde Tilskud til Dyrslægelønninger, hvor Naturforholdene ikke hindre disse Dyrslæger i at virke i det omliggende Opland. Dyrslægerne have jo ligesom andre Læger og mange Mennesker deres Organisation, de have deres Fagforening, og de tage en saadan Pris for deres Hjælp, at de klare sig meget godt, men man maa her ikke glemme, at der ogsaa i dette Tilfælde som paa saa mange andre Omraader kan gives Undtagelser. Disse Undtagelser findes navnlig, hvor, som jeg nævnede før, Naturforholdene ikke tillade Dyrslægen at have et Opland at virke i, som han frit kan udstrække efter sin Dygtighed. Det er navnlig Øer, der danne en saadan Undtagelse, og jeg tænker her paa en saadan Ø i min Valgkreds, nemlig Læsø. Denne Ø har i to Aar ingen Dyrslæge haft, og der findes dog paa Øen Husdyr i et Antal af ca. 500. Heste, 15—1,600 Stykker Hornkvæg foruden Faar og Svin. Det vil let forstaas, at det er meget uheldige Forhold, at man ikke kan faa den tiltrængte Dyrslægehjælp. Nu have derfor Øens Landboforening og Kreaturforsikringsforening faaet en Dyrslæge, men de have kun kunnet faa en saadan mod forlods at sikre ham en fast Løn paa 1,400 Kr., foruden hvad han kan tjene ved Siden af ved sin Praksis. Det er mig bekendt, at man derfor fra Øen har indsendt et Andragende til det højtærede Landbrugsministerium om et Tilskud til Lønningen af denne Dyrslæge. Man har søgt om et Tilskud paa 1,000 Kr. Det er

mig meddelt derovre fra, at denne Ansøgning er bleven afslaaet, idet man har tilføjet, at hvis Kommunekassen vilde give 250 Kr., kunde man paaregne et lignende Tilskud fra Staten. Men der synes jeg, at man maatte kunne gøre gældende, at naar Øen i det hele taget udreder Betalingen, kan det være Staten ret ligegyldigt, om den netop tages af Kommunekassen eller af andre Kasser paa Øen. Det synes endda at være mere retfærdigt, at det er saadanne Foreninger som dem af mig nævnte, der udrede dette Vederlag, for saa kommer det jo ikke til at falde dem til Byrde, som ikke have Brug for nogen Dyrslæge. Men Kendsgerningen er altsaa den, at man der paa Øen ingen Dyrslæge har haft i 2 Aar. Man har fundet, at det var en uudholdelig Tilstand, og man er derfor gaaet til at betale denne Dyrslæge 1,400 Kr. forlods. Jeg vil gerne have Lov til at udtale det Haab, at den højtærede Minister vil tage denne Henvendelse under fornyet Overvejelse og til tredje Behandling stille Forslag om et rimeligt Tilskud. I alt Fald vilde jeg gerne, at den Praksis, som har fundet Sted, maa blive overholdt, nemlig, at Staten giver et lignende Bidrag — det vilde i dette Tilfælde blive 700 Kr. —, som Beboerne udrede. Jeg tillader mig at anbefale dette til den højtærede Landbrugsminister.

Jeg vil saa gerne gøre nogle Bemærkninger om en Sag, som blev fremdragen i Gaar, nemlig de jydsk Husmandsforeningers Administration af Statsbevillingen til Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder og til Husmandsrejser. Jeg søger min Adkomst til at gøre nogle Bemærkninger derom deri, at jeg gennem en Aarrække har været knyttet til dette Arbejde som Formand først for det jydsk Udvalg, som forestod Administrationen, da denne var hos Landboforeningerne, og senere for det Fællesudvalg, som i de senere Aar har haft denne Administration for Jyllands Vedkommende. Jeg gør det saa meget mere, som det var mig, der paa de jydsk Landboforeningers Delegeretmøde i 1909 udtalte, at nu mente jeg, at Tiden var kommen, da Husmandsforeningerne alene kunde overtage denne Administration.

For flere Aar tilbage, da de allerførste og spæde Husmandsforeninger begyndte at danne sig, rejste man straks fra mange Sider, i alt Fald fra en vis Side, det Krav, at disse Husmandsforeninger skulde have denne Administration alene. Dette var nu umuligt for Sagens Skyld. Udviklingen har været den, at Landboforeningerne have